

ledes anbefaler jeg at stemme mod Ændringsforslag under Nr. 11 til § 4 og Ændringsforslag under Nr. 16 til § 10.

Justitsministeren (Alberti): Alle de Ændringsforslag, der ere stillede enten af Udvalget eller Flertallet under Nr. 1, kan jeg tiltræde, og jeg kan gøre det paa Grundlag af de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Ordfører og fra det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Johansen). Det er allerede heraf en Følge, at det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 1 b af et Mindretal, den ærede Taler, der nu satte sig (Lewinsky), vil jeg ikke kunne tiltræde. Jeg skal i saa Henseende ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at der ikke er Tale om, at man vil betage en Moder, der har mere end eet udenfor Ægteskab født Barn, Ret til at faa Alimentsbidrag af Faderen. Det, der er Tale om, er kun at betage hende Ret til i visse Tilfælde at faa et særlig højt Bidrag af Faderen, og det forekommer mig vel begrundet, naar hun har flere uægte Børn med forskellige Personer.

Under Nr. 15 er der af et Flertal stillet et Ændringsforslag, hvorefter Kapitel 3 skulde udgaa, og i Forbindelse dermed staa Ændringsforslagene Nr. 19 og 21. Kapitel 3 i Lovforslaget indeholder Bestemmelsen om, at uægte Børn i visse Tilfælde skulle kunne opnaa Arveret efter deres Fader. Det forekommer mig, at saaledes som Forslaget i Lovforslaget er afgrænset og begrænset, kunde det ikke vække nogen som helst Betænkelse, baade fordi der i Lovforslaget er søgt tilvejebragt al mulig Sikkerhed for, at der foreligger et saa stærkt Bevis, som man efter menneskelige Forhold kan vente tilvejebragt for, at det paagældende Barn virkelig er Barn af denne bestemte Fader, og dernæst, fordi der i Lovforslaget er taget Sikkerhedsforanstaltninger imod, at en saadan Arveret for det gaar forud erhvervede Rettigheder for nær, idet Arveretten efter Lovforslaget er betinget af, at den paagældende Fader paa den Tid, da Barnet blev født, ikke havde ægte Børn. Jeg beklager, at Flertallet under Nr. 15 stiller sig imod Lovforslaget paa dette Punkt, idet jeg frygter for, at dette vil medføre, at det ikke vil kunne vedtages i dette høje Ting. Jeg kan ganske slutte mig til de Betragtninger, som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds gjorde gældende, og jeg kan føje til, at jeg har ogsaa kendt et Tilfælde, hvor en Mand, der ikke var og aldrig havde været gift,

havde 2 eller 3 uægte Børn, som han sørgede for i et og alt, lod opdrage efter sine gode Evner — han var en Mand, som efterhaanden var bleven en meget velstillet Mand —, og efter hans egne Udtalelser var der ikke nogen som helst Tvivl om, at det var hans Hensigt, at disse Børn skulde arve ham. Saa sker det imidlertid, at han, inden han fik noget ordnet, blev sindssyg og derefter afgik ved Døden, saa at det ikke blev disse Børn, der bleve Arvinger, men derimod en stor Række af Udarvinger, han havde. Naar man ser saadanne Forhold, forekommer det mig, at man ikke kan værge sig mod den Tanke, at der i saadanne og mange andre Tilfælde gøres det uægte Barn Uret, hvor Tilfældet er det, jeg nævnte, at det er givet, hvem der er Faderen, og ligeledes, at det uægte Barns Arveret ikke kan træde nogen som helst i Forvejen erhvervet virkelig Ret for nær.

Jeg kommer derefter til Lovforslagets § 13, der indeholder Reglerne for den kgl. Fødselsstiftelse. Jeg havde ved første Behandling Lejlighed til at udtale mig om, hvorledes det var gaaet til, at det oprindelige Regeringsforslag var blevet forandret i Folketinget, og at jeg havde fundet at kunne tiltræde de Forandringer, der vare skete. Jeg tror fremdeles, at man vil kunne nøjes med Lovforslagets Regel, navnlig hvis man vil vedtage det Ændringsforslag, som er stillet af mig under Nr. 23, hvorved man opnaar, at alle de Mødre, som ønske at undgaa, at andre skulle blive bekendte med, at de have født Børn paa Fødselsstiftelsen, ogsaa ville blive i Stand dertil. Man maa blot tage de fornødne Forholdsregler for at, i paakommende Tilfælde, hvor der bliver Tale om Fattighjælp til det paagældende Barn, Moderen da kan udfindes. Derfor anbefaler jeg det høje Ting det Forslag, jeg har stillet under Nr. 23.

Dernæst er der i Lovforslaget en Del Regler, som tilsigter at forhindre Barnefædre i at unddrage sig Opfyldelsen af deres Forpligtelser, derved at de forlade Landet. Det skulde man synes var noget, alle kunde være enige om, at man i saa høj Grad som muligt — fuldstændig kan man det selvfølgelig ikke — skulde forhindre, at letsindige Barnefædre paa den Maade unddroge sig deres Forpligtelser og lode Børnene eller i alt Fald de Mødre, med hvem de havde Børnene, blive tilbage og lide under Følgerne af deres Letsindighed og ogsaa lode de Kommuner, som Forsørgelsespligten kunde komme til at